

Lekcija Veverica

Lekcija Veverica

Priča za decu

Uzrast: 6-8 godina

U proleće kada cvetovi cvetaju i priroda se budi,
mama Veverica je odlučila da ostavi svoje troje
mladunce da žive sami.

Pre nego što je otišla, mama Veverica dala im je savet:

- Ne zaboravite da čuvate po jedno zrno oraha svakoga dana!- rekla je mama Veverica i otišla je pozdraveći ih.

-U redu – rekao je Keki, najmlađi najmanji od svoje troje.

-O neee – rekao je Riki, najstariji i najsnažniji od svoje troje. – Ja sam najsnažniji i ne moram da sakupljam hranu za zimu jer ja i tokom zime mogu lako da nađem hranu.

Dok Meri nije uopšte pričao, on je otvorenih očiju sanjao kako će jesti sakupljane orahe.

Riki, kao najsnažniji, sakupljao je najviše hrane i svu hranu je odmah pojeo.

Meri je sakupljao manje hrane od Rikija, ali toliko mnogo je voleo da jede da je često zaboravljao na savet mame da štedi po jedan orah svakoga dana. Dok Keki, najmanji bio je slab i nije imao mnogo snage. On je uspevao da sakuplja malo hrane, ali nikada ne zaboravljujući savet mame da štedi po zrno oraha svakog dana.

Dani su prolazili a kućica malog Kekija bila je prepuna hrane za zimu, u kućici Merija bilo je malo hrane, dok u Rikijevoj nije bilo čak ni jednog oraha.

Jesen je stigla, lišće je palo, veverice su počele da razgovaraju o tome kako su proveli letnje dane.

-Ti nisi uopšte porastao Keki, postao si još manji nego što si bio – našalio se Riki sa Kekijem i počeo da se smeje.

- Ja sam uživao tokom leta, vidi moj stomak kako je porastao – rekao je Meri, ... Ti Keki izgleda kao da nisi uopšte jeo.

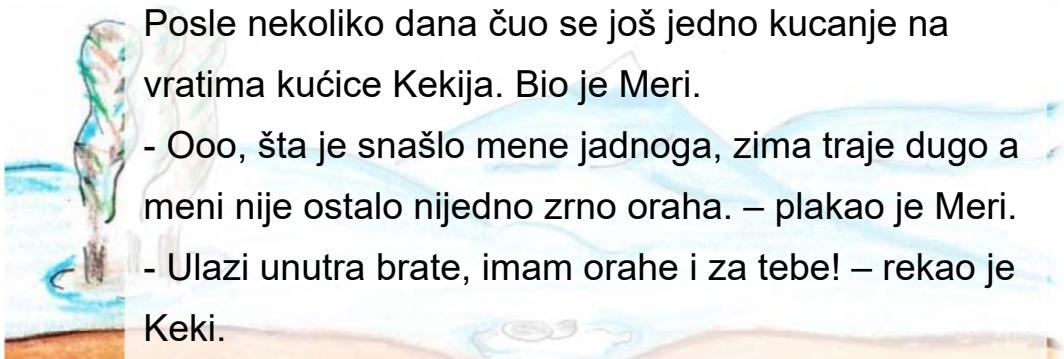

Stigla je zima, bilo je mnogo hladno. Veverice nisu smelete da izlaze iz svojih kućica. Keki je zaspao kada je čuo kucanje na vratima.

- A a a - tako je hladno a ja nemam šta da jedem.
Kako ću ja jadan provesti zimu! – plakao je Riki.

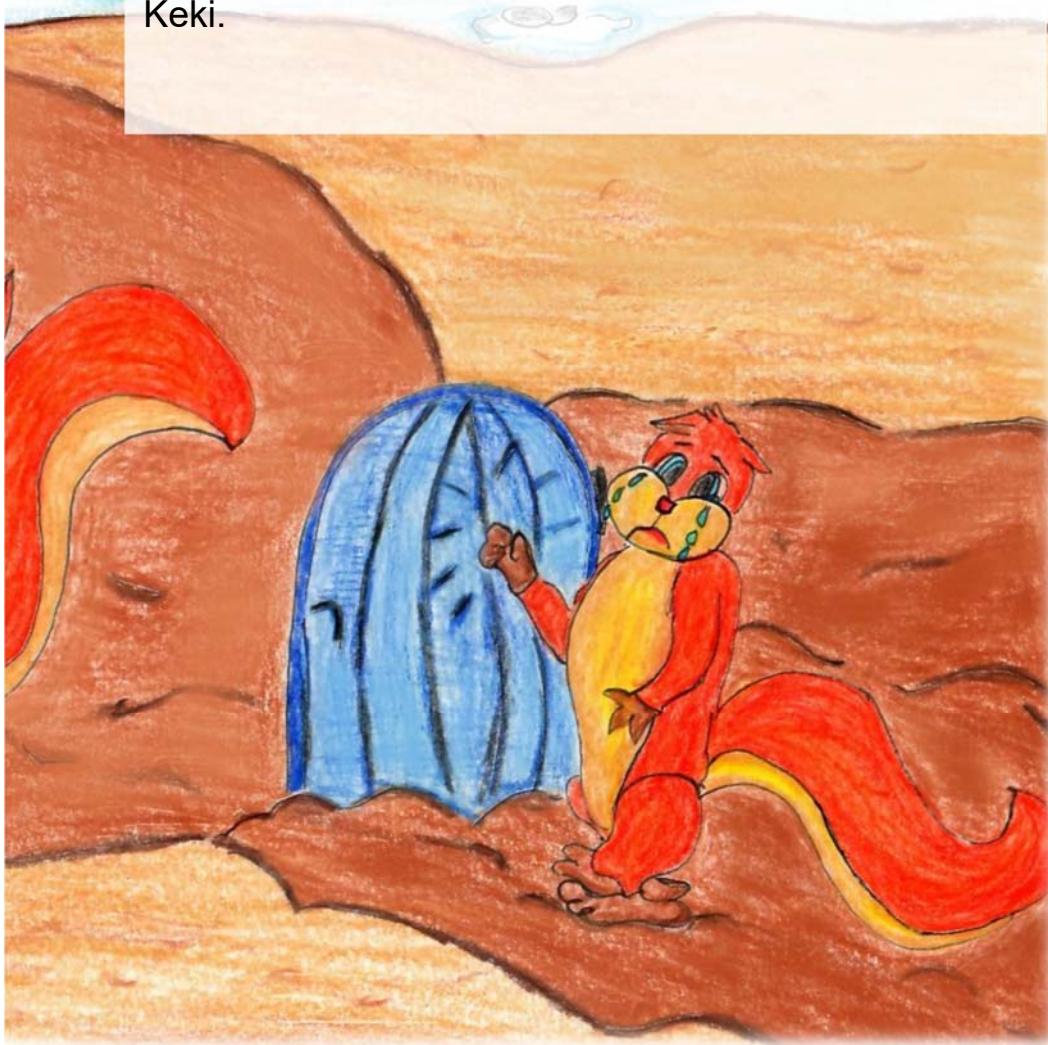

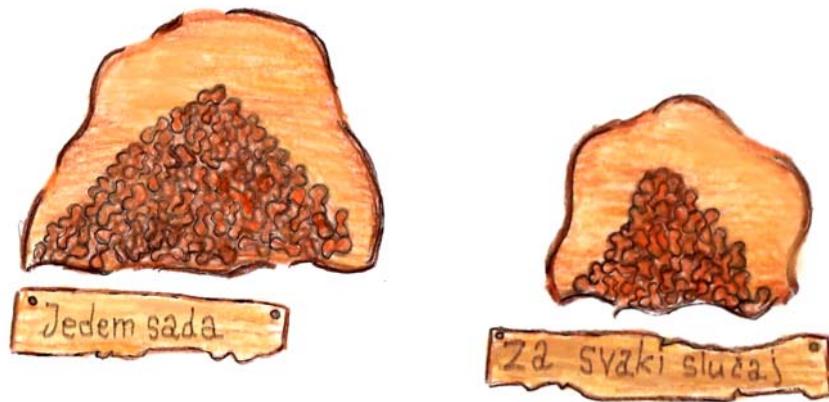

Posle nekoliko dana čuo se još jedno kucanje na vratima kućice Kekija. Bio je Meri.

- Ooo, šta je snašlo mene jadnoga, zima traje dugo a meni nije ostalo nijedno zrno oraha. – plakao je Meri.
- Ulazi unutra brate, imam orahe i za tebe! – rekao je Keki.

Mali Keki ih je odveo do mesta gde je čuvao hranu i pokazao im je kako je smestio hranu.

-Sakupljenu hranu podelio sam na 3 dela. U prvoj rupi je stavljena hrana koju mogu da jedem sada. U drugoj rupi se nalazi hrana koja je rezerva za svaki slučaj, ako se desi nešto neočekivano i treća rupa je sa hranom koju ću pokloniti onima koji nemaju. Ovo je način na koji sam podelio sakupljenu hranu.

- Ti si veoma pametan Kiki, i ja sam sakupljaо hranu ali nisam razmišljaо da moram da sakupim više u slučaju da se nešto neočekivano desi i evo zima traje duže nego što sam mislio i sada sam ostao bez hrane – rekao je Meri.

- Tako nam je žao što smo se našalili sa tobom tokom leta- izvinili su se Riki i Meri.

- Sledеće godine uštedeću ne jedno, već po dva zrna oraha dnevno – rekao je Riki uz osmeh.

Mali Kiki se nasmejao dajući braći po još jedan orah da jedu i tako su zajedno proveli hladne zimske dane.

Pitanje:

- Koja je poruka ove priče?
- Kao koji lik biste vi postupali? Zašto?
- Kako biste podelili svoju štednju?

Ovu publikaciju je objavila Centralna Banka Republike Kosovo.
Ova publikacija je takođe dostupna na internet stranici Centralne
Banke Republike Kosovo.

<https://bqk-kos.org/edu/>

Pripremilo Odeljenje za Spoljne Odnose

Skripta i ilustracije: Ardita Begu

Odšampala: Štamparija "Blendi"

087.5

Lekcija veverica: priča za decu: uzrast 6-8
godina / Pripremilo Odeljenje za spoljne odnose;
Ilustracije: Ardita Begu. - Priština: Centralna
banka Kosova, 2018. – 20 f. : ilustr. ; 21 cm.

1. Begu, Ardita

ISBN 978-9951 -8977-0-9

ISBN 978-9951-8977-0-9

A standard linear barcode representing the ISBN number 978-9951-8977-0-9.

9 789951 897709